

Porta-veu del SINDICAT AGRÍCOLA CATOLIC de Banyoles i sa comarca

Redacció i Administració: Sindicat Agrícola Banyoles	ANY XVI NÚM. 287 Banyoles, 23 de març de 1933	El Sindicat és l'amic dels agricultors
---	--	---

QUARANTA HORES

Igual que els altres anys, el dia 9 d'abril vinent, diumenge de Rams, de 5 a 6 de la tarda, a la solemnitat de les Quaranta Hores de la nostra Parròquia, serem rebuts en audiència especial i amorosíssima, pel nostre bon Jesús, els socis del Sindicat Agrícola.

La Junta està seguríssima que, com en els anys anteriors, els socis es consideraran singularment honorats de poder tributar un públic i fervent homenatge d'amor i veneració al nostre amantíssim Jesús Sagramentat, i que tots quants puguin acudiran joiosos a aquesta modesta, però entusiasta, manifestació eucarística.

Hi haurà trisagi cantat, motets per la Capella parroquial i sermó. El punt de reunió serà com de costum a la Sala de Juntes del Sindicat a dos quarts de cinc de la tarda.

Reunió General Reglamentària

Per al dia 26 del que som, queda convocada Reunió General Reglamentària a les deu del matí a la Sala de Juntes d'aquest Sindicat, per a procedir a la lectura i en son cas aprovació dels balanços i memòria del passat exercici i els altres assumptes exposats a la taula d'anuncis del despatx.

Es recomana l'assistència de tots els Socis, tan locals com forans.

La Junta.

Soci: Si saps els teus deures de bon associat, en qualsevol tertúlia sigui de taula de café com de plaça, sabras defensar el teu Sindicat, com els teus propis interessos.

De la vida

El bon parlar

Déu Nostre Senyor va criar tots els éssers. D'entre aquests va haver-n'hi un d'afortunat que va parlar. Va ésser l'home com el més perfeccionat dins la Natura.

Els xais no parlen, ni els bous, ni els cavalls ni tots els altres éssers irracionals. Només parla l'home, perquè només l'home té ànima, i per la paraula s'expressen els sentiments de l'ànima.

La paraula és la vestidura del nostre pensament, si aquella és ben expressada; i així com un home per a anar ben vestit mira de tenir roba neta, així també perquè el pensament vagi ben vestit s'ha de tenir bona parla.

Parleu sempre bé, tant als superiors com als inferiors.

Honreu la vostra paraula.

Puix que la paraula és la fesomia de l'ànima. Quan surt fum a la xemeneia, és que hi ha foc a la cuina; quan surt una mala paraula de la boca, és que també hi ha mal a l'ànima...

No sigueu mal parlats. Què s'hi guanya parlant malament i què s'hi perd parlant bé?

Un home ben parlat és sempre escoltat amb gust i atenció.

Parleu sempre de manera que les vostres esposes us puguin escoltar sense avergonyir-se'n; parleu sempre de manera que el vostre fill o filla pugui sentir-vos sense tornar-los la cara vermella...

C. SANRAMON.

Socis: Amb ferm entusiasme, constància, perseverant i bon esperit de sacrifici es fan fàcils les emprems difícils. Apoïeu, doncs, el Sindicat que és el que directament i indirectament us defensa els vostres interessos.

LA PATATA

La importància d'aquest tubèrcul ens porta a fer algunes indicacions que poden ésser útils als nostres agricultors.

Per al bon èxit del seu cultiu, molt abans de la sembra deu ésser laborada profundament, de 25 o 30 centímetres, per tal que quedi el sòl ben airejat i faciliti el desenrotllament de les arrels, quedant al mateix temps grans reserves d'humitat, cosa que assegura en part una bona producció.

Deuen escollir-se per a la sembra les millors patates, de mida mitjana, ben llises i en perfecte estat. Es una equivocació usar patates tallades doncs a això és deu l'escàs rendiment del seu cultiu, i el desenrotllament de malalties com la gangrena que ataca amb preferència les plantes nascudes de talls de patata. Una patata tallada pot tenir algun dels seus ulls atacats, i encara que tots siguin bons mai no poden alimentar-se, al principi, com els d'una patata sencera i sempre es ressentirà del raquitisme del seu primer creixement.

No sembreu patates massa grosses perquè es revestiran de moltes arrels inútils; planteu-les mitjanes, però senceres i en bon estat.

La sembra s'ha de fer en línies separades de 70 centímetres una de l'altra i a 40 centímetres de planta. La profunditat no ha de passar del 10 a 12 centímetres.

Una volta sembrades deu aplanar-se la terra per tal que sigui ben esponjosa i als quatre o cinc dies deu ésser rasclejada per a rompre la crosta i facilitar la sortida de les plantes.

Es cavarán tantes vegades com sigui necessari

ja que és molt perjudicial la pràctica dels que ho fan una sola vegada. També s'ha de mirar que cap tubèrcul quedi descobert.

La collita deu retardar-se tot el major temps possible i esperar que no solament les fulles laterals sinó les del centre, per petites que siguin, quedin ben seques, doncs fins llavors segueixen creixent els tubèrculs.

Prevenió contra un flagell

L'escarabat de la patatera

El Sr. Callís, en la revista de la Cambra Agrícola Ausetana i Sindicat Agrícola de Vic, corresponent al 24 de gener passat, donà la veu d'alarma sobre un greu perill que amenaça als conreadors de patates, de tanta importància i que representa tanta riquesa per la plana i altres contrades de Catalunya.

Es tracta de l'escarabat de la patatera.

«Escarabajo del Colorado» (*Doryphora Decemlineata*), que fa molts anys va envair França i que és una amenaça constant i quasi un perill imminent per la nostra zona fronterera.

El mal que fa l'«Escarabajo del Colorado», nom donat perquè d'aquell Estat Nordamericà va ésser importat a França, ve, tant de la destroça que fa de les patateres, com perquè els governs prohibeixen de seguida la importació dels tubèrculs d'una nació infectada. Calculem la pèrdua que representaria per a l'exportació, el dia que no es pogués trametre patata tendra, avui que no tan sols a la Costa de Llevant, sinó que al Vallès, Camp de Tarragona i zona de l'Ebre, tant de diner treuen de la patata tendra que conreen amb mires a l'exportació anglesa, alemanya i suïssa.

Sortosament avui encara n'estem lliures i si tenim cura i estem amatents a denunciar el primer focus que es pugui presentar, no serà difícil frenar i vèncer la plaga.

Precisament l'escarabat és fàcil de reconèixer, a la qual cosa molt hi va contribuir uns cartells divulgadors, que amb dibuixos, consells i fórmules donades pels enginyers agrònoms Sr. Clarió, avui ja mort, i el Sr. Jaume Nonell, actual Director de l'Estació de Fitopatologia Agrícola, va publicar el Consell Provincial de Foment de la nostra ciutat l'any 1923 quan n'era Comissari Regi President, el plorat patrici En Leonci Soler i March.

L'insecte, és de l'ordre dels coleòpters (escarabat) família Crissomelits, gènere *Lariphara*, i espècie *Doryphora decemlineata*, precisament perquè té cinc ratlles negres, sobre cada èlitre (deu entre les dos). Es d'un color groguenc; amb aquestes deu ratlles negres que el caracteritzen, i el cap i el tòrax (pit), d'un color ataronjat.

En estat d'insecte perfecte fa mal perquè es menja les fulles de les patateres, i en estat de larva (cuc), perquè d'elles s'ha d'alimentar. També ata-

ca, però no fa tant de mal, als tomaters, pebrots, esberginies, cols, etc.

L'insecte adult apareix a mitjans d'abril, i de seguida fa la unió sexual dipositant cada femella de 600 a 1200 ous, formant colònies o nius, a la part inferior de les fulles tendres de les mates que comença atacar.

Als pocs dies, surt la larva (cuc), que per espai d'uns 20 dies rosegirà àvidament les fulles de la planta. Quan ha de crissalidar es deixa caure a terra, es colga i forma el capoll (ninfa), en el qual estat passa uns dotze o quinze dies fins que torna a sortir l'insecte perfecte (escarabat), que tornarà fer la mateixa evolució i en la qual hi empra uns quaranta o cinquanta dies, aproximadament, Hi pot haver fins a tres generacions. Una sola femella en un any pot donar fins a cinquanta milions d'insectes. D'aquí la importància que té, com en quasi tots els problemes de patologia i terapèutica vegetal, exterminar els primers focus. Com a mida preventiva, és l'essencial importar la llevor de la patata de nació o regió que estigui neta de la plaga, cerciorant-se, per tots els medis possibles, que la sanitat del tubèrcul sigui veritat; però, si per desgràcia es presentés algun cas isolat, és precís comunicar-lo de seguida, ja a l'Institut, al Servei Agronòmic, a l'Estació de Patologia vegetal o al departament d'Agricultura de la Generalitat, perquè amb els mitjans terapèutics emprats i acudint-hi prest, se salva la situació ràpidament.

La fórmula que recomanaven els senyors Clarió i Nonell és així:

Arseniat de plom en pasta.	3 quilos
Aigua.	100 litres

Les pulveritzacions s'han de practicar cada 10 dies. Com que les patateres són envaïdes algunes vegades per criptògames, pot unir-se a l'arseniat de plom en pasta al brou bordolés al 2 per 100 de sulfat de coure.

JOAN RIBA FARRÉ

Què és el Sindicat?

Ara que tant es parla de la reforma del Reglament del Sindicat i encara més de protegir els humils i els pobres, es pot comprovar per dit article, com ja llavors anàvem a l'avançada i predicàvem coses que ara semblen noves. Algunes de les coses que es deien en aquell article mereixien fortes censures de persones que avui, al cap d'onze anys, potser no les trobarien tan descabellades com les trobaren llavors.

«Permeteu-me que avui m'aparti una mica de la pauta que m'havia traçat en començar a escriure aquestes mal fetes però intencionades ratlles, encara que sols em guiï l'interès de donar a conèixer el Sindicat, per a encabir-hi un empelt de la seva flor més bonica. Vull referir-me al Sindicat, com a obra de CARITAT.

M'ha induït a afegir-hi aquesta virtut, a assenyalar aquest fi, un paràgraf d'un admirable discurs que pronuncià no fa molts dies a Madrid Monseñor De Andrea, bisbe argentí en referir-se a la caritat. La caritat—deia Monsenyor De Andrea—no és l'almoina ja que aquesta pot ésser fruit de la caritat, però pot també no ésser-ho. L'almoina no és sols el que es dona sinó també el cor amb què es dona i la major caritat que pot fer-se a un home es posar-lo en condicions que no la necessiti.

Mediteu bé aquestes paraules, feu-vos-en ben capaços i tinc la seguretat que com jo, hi veureu el millor concepte de la caritat i el millor fi de tota obra social.

Què és el Sindicat? Per mi és això, l'obra social que té per fi únic de posar els seus membres en condicions que no hagin de menester la caritat.

L'almoina generalment s'ha de demanar i tots sabem que el demanar almoina, el demanar caritat, avergonyeix. L'almoina ennobleix a qui la dona però poques vegades ennobleix a qui la rep. Per això la millor caritat es fer que no s'hagi de menester.

Molt vella és aquella faula que serà sempre una realitat fresca, la d'aquell senyor que fundà un hospital, però abans va fer els pobres. Doncs el Sindicat, el seu fi no ha d'ésser de voler fer pobres per a fundar després hospitals.

El Sindicat no n'ha de fer mai, d'almoina. El Sindicat ha de fer que els seus socis no l'hagin mai de demanar i per això ha de procurar i procurar ajudar els que ho necessiten; però no per a recordar-los que els fa la caritat, que els concedeix un favor, sinó que els ajuda perquè té l'obligació d'ajudar-los i aquell home que prou greu li sap de no poder-se valer del seu, sap també que no ve a demanar una caritat, sinó que ve a fer ús d'un dret que l'enalteix.

Però això que avui és quasi tan sols un desig, és el que hauria d'ésser, és el que si Déu vol serà el Sindicat. Per què no ha passat solament d'ésser un desig? Perquè en el nostre Sindicat com en quasi tots els que jo conec, la majoria dels seus socis pertanyen a la classe mitja, perquè aquí com a tot arreu, els rics es queden a casa a veure venir. La majoria de rics, salvant honroses excepcions que serven les espatlles dels altres, són el que ja digué l'esmentat bisbe De Andrea, són conservadors... dels seus interessos. No concebeixen altra caritat que la que fan a bombos i platerets quan els va bé, amb el caritatiu fi que no els molestin i si pot ésser que tots els que passin pel carrer s'assabentin que en aquella casa es fa caritat.

Millor caritat és donar la mà per a ajudar el que cau o ha caigut, que allargar-la per fer una almoina i deixar-lo en el lloc que era i en el que nosaltres no voldríem trobar-nos.

Aquells rics que potser no han pensat mai que poden tornar-se pobres. Aquells rics que tenen sort

que varen nàixer com vulgarment es diu amb el pa sota l'aixella i que si haguessin de guanyar-se la vida, faria temps que haurien mort de fam. Aquells rics que saben per experiència que els convé un masover ric. Aquells rics que com deia Mossèn Dausà, volen fer servir els capellans de guàrdies civils dels seus interessos.

Aquests són, fixeuvos bé, els que no entren al Sindicat per por d'haver de portar al coll els pobres. Els que es queden esparant a veure els resultats que donarà ja que amb el seu criteri egoista no comprenen que pugui donar resultat una obra on puguin entrar els pobres. Aquests són els que neguen un favor a un pobre que els demana una quantitat per a sortir d'un compromís, i si li deixen, li fan hipotecar fins la salut... i en canvi els porten fins a qualsevol banc o empresa que moltes vegades no els dona altres garanties que un paper d'estrassa. Aquests rics són els que tremolen del comunisme, del socialisme i del bolxeviquisme i no veuen que són ells els que fomenten aquestes idees no ajudant el pobre, no procurant que aquest no hagi un dia de perdre la vergonya, de demanar un favor per caritat, no procurant que sigui amb la noblesa del treball com aquell home es dignifiqui, no tiran-lo a la misèria que sempre es mala consellera.

Inconscientment, m'he anat apartant de l'objecte d'aquestes ratlles, però no em dol. El que si vull fer constar és que no he dit això per moure a aquest o a l'altre a entrar al Sindicat, ja que sabent la seva manera d'ésser, cap favor li farien. El Sindicat és germanor, és caritat i ells són tot el contrari.

Quan els senti que parlen del Sindicat, fent-ne un elogi dient que és una obra colossal, que és una obra de frare, digueu-los que és una obra de CARITAT i GERMANOR i veureu que no saben comprendre-us.

Tingueu-los compassió, feu-los aquesta caritat que prou la necessiten. SON MES POBRES QUE NOSALTRES. — (De *El Sindicat de Cervera*).

A un pagès que es diu comunista

Escolta: Tu et dius comunista. Per què? Perquè voldries terra «teva». Voldries que la terra que treballaves fos «teva» i només que «teva». Es així? Si és així, tu no ets comunista, sinó aspirant a propietari. Pensa que aquesta aspiració d'ésser propietari és tan vella com el món.

El Comunisme és tot el contrari del que dius quan fas gala d'ésser comunista. Ara no tens terra «teva», la tens a «mitges» o al «terç» o en la forma que sia. Ara només ets propietari de la teva part, de la part del fruit que culls. Pensa que amb el Comunisme no series ni amo de la teva part. Series un senzill treballador, treballaries a sou del Govern, un sou donat, no en diners, sinó en mercaderia. Això si te la donen.

Sents parlar molt de dignitat i de justícia. Això se't diu en nom del comunisme. I el Comunisme no és pas, per al pagès, això.

Tu ets un bon treballador; però el Comunisme et fa «igual» que a un mal treballador. Tu ets un pagès que t'espaviles per collir més que els altres; doncs el Comunisme et vol igual que els altres. Tu t'afanyes a cercar bons cultius i tenir un millor passament; doncs el Comunisme no vol res d'això, et vol igual que els altres: tots iguals.

Mira, no ho dic jo. El Comunisme també tindrà govern. Hi haurà uns «senyors» que manaran. Aquests «senyors» seran pagesos com tu, menys que tu, tant se val, però seran els que et manaran i et manaran en nom digues-ne «govern», digues-ne «soviet», digues-ne «policia». Aquests «nous senyors» et manaran en nom del poble i aquest poble serà, no en nom d'un president de república o d'unes Corts, sinó en nom d'una dictadura, que ho serà en nom de tu, dels pagesos, dels obrers, dels proletaris.

Doncs, bé. Aquesta dictadura, i govern o soviet, o policia, o digues-ne Estat, serà amo absolut de tu, del teu treball i dels teus fruits. De tu i dels altres, tant si són treballadors bons i actius com si tenen el samaler empassat.

Així, doncs, tu treballaràs, i tant si tens bona o mala collita, d'aquesta no en seràs amo de res. Qui ho serà? El govern, digues-ne soviet, digues-ne dictador, digues-ne policia. Aquest disposarà del teu treball i del fruit del teu treball. I per disposar d'aquest treball i d'aquest fruit, tindrà molts empleats, molts que amb la ploma a l'orella, com tants «enchufes» que ara veiem per aquí, es passejaran amb l'esquena dreta i seran els teus amos i els teus senyors. I, ai de tu si et revoltessis contra les seves ordres, que aleshores no vindran pas a «convence't» amb la ploma a l'orella, sinó amb el sabre o la pistola a la mà.

Diràs que exagero. No. Tots els qui han anat a Rússia, a estudiar el Comunisme, tots, però tots, han expressat, millor dit, han vist, com els més enemics del Comunisme eren els pagesos.

Molts llibres et podria citar. Però, només un avui. El d'Angel Pestaña. «Setenta días en Rusia. Lo que yo ví». Si llegeixes aquest llibre, que el trobaràs en qualsevol llibreria, de seguida hi veuràs com el camperol rus és el que sosté la major lluita contra el Comunisme. Però també és el que rep més tacó de la policia del govern o soviet comunista.

Quan el camperol defensa i reté el fruit de la seva collita, l'Angel Pestaña veu «Soldados y delegados Comunistas encargados de la requisición, muertos y bárbaramente mutilados, aldeas totalmente incendiadas, y niños, mujeres i ancianos, cazando como fieras y sirviendo de blanco a las mortíferas ametralladoras; este es el balance de la política bolchevique». Tan gros és aquest balanç

contra el pobre treballador camperol, que escriu després: «Creemos que jamás se dará una estadística de todos los asesinatos cometidos, de las aldeas arrasadas y quemadas y de las víctimas que han sido sacrificadas a esa política de erreres». L'Angel Pestaña se n'anà a visitar un museu de policia i allí va veure: «Luego se nos mostraron fotografías. Grupos de cadáveres de soldados rojos mutilados por los «mujicks» (camperols). Junto a las fotografías de estos grupos se veían otros de aldeas arrasadas por los soldados enviados para ejercer represalias después de haber ametrallado a todos sus habitantes.

Hombres, mujeres, niños y ancianos todos habían sucumbido. El procedimiento era expeditivo... y práctico».

Que et sembla, oh, pagès, que et dius comunista? Si tu amb el Comunisme pretens només poder arribar a ésser un «delegat», o «policia», o «pistolero», o «soldat», per anar a requisar o distribuir la collita i suors del pobre camperol per viure tu amb l'esquena dreta i ésser l'amo i dictador dels treballadors, comprenc que et diguis o siguis comunista. Amb el nom d'igualtat i de justícia a la boca, series el botxí, el modern senyor feudal dels teus germans. Tants n'hem vist que amb el nom de llibertat han estat els pitjors absolutistes! Com hem vist, poll resucitat pica més que cap, que camperols enriquits han estat més egoistes i malfiats sempre. Però si tu ets un camperol, un pagès treballador, ple de ganes de tenir un bon passament i enriquir-te amb la suor del teu noble treball, pensa que amb el Comunisme no podries pledejar la part del fruit del treball, com fas ara amb l'amo o propietari de la terra que treballes, sinó que t'hauries de fer, com el camperol rus que va veure, entre tants i tants, l'Angel Pestaña, amb el «delegat», el «policia» o «soldat vermell» (brètol) que vindria a incautar-se i disposar de la teva collita, perquè d'ella amb el comunisme, no n'ets amo tu, sinó el Govern, el Soviet, l'Estat, digues-ne com vulguis.

Ara, potser diràs que escric tot això per defensar els amos. Vas equivocac. Jo no soc amo ni parcer. No és d'avui, sinó de molts anys; qua he defensat justes peticions d'alguns parcers. De tot hi ha. Però el bon parcer sempre és el que s'hauria d'emportar, naturalment, la simpatia. I no ho dic per raons de política, car jo no he d'ésser mai res en política, sinó precisament perquè detesto que molts politics, d'això en fan politiqueta.

No recordes les eleccions passades, si te'n varen fer de promences? Què t'han donat? Conflictes, res més.

No, amic pagès que et dius comunista. Tu et dius així pel noble afany de tenir terra teva, que el teu treball sigui més remunerat i de poder-te enriquir. Està bé. El teu desig és simpàtic, profundament humà, propi d'home digne.

Si és així, treballa, associa't, millora el teu tre-

ball, el teu fruit, el preu, cerca i concreta aspiracions pròsperes, per tal d'obtenir millor independència econòmica, ésser amo, però no et deixis dur d'aquests oradors a preu fet a qui la terra poc o gens no els interessa, i que demà serien, amb el Comunisme que prediquen, els teus «delegats», els teus «policies», els teus «botxins».

JORDI DE LA CONCA

D'Aires de la Conca

Notes casolanes

Socis.—*Altes:* Anton Solà de Sant Andreu; Josep Bustins de Puigpalter; Jaume Bartis de Vilavenut; i Fruitós Xargay de Mata.

Molineria.— Han entrat a la farinera 295.102 quilos de blat i al molí 289.961 de gra.

Carnisseria.— S'han sacrificat 260 xais; 49 porcs i 64 vedelles.

Fleca.— S'han pastat 497 saques de farina per a la casa i 473 per a particulars.

Secció comercial.— S'han despatxat durant aquesta temporada els següents gèneres: 45.960 quilos de superfosfat 18/20; 496 de nitrat de sosa; 585 d'adob orgànic; 3.819 de sulfat amònic; 3.166 de clorur de potassa; 38 de sulfat de ferro; 82 de nitrat de calç; 43 de sulfat de coure; 20.313 de moresc; 11.714 d'ordi; 4.723 de civada; 1.376 de faves; 1.016 de favó; 550 de veces; 196 de mill; 116 de panís; 165 de mongetes; 172 de cigrons; 1.799 d'arrós; 3.205 de garrofes; 7.720 de pulpa; 211'5 d'enèrgic; 2 de blada; 150 de grana d'auserda; 352 de sal; 4.334 de garbillo; 23.216 de despulles; 35.649 de farina; i 236 de bola de sal.

Mutualitat segur matxos.—*Altes:* Pòlissa número 613 i 614 Francesc Verdager de Guemol, assegura dos matxos per 1040 i 1000 ptes.; 615, Joan Casadevall de Banyoles, un matxo per 750; 616, Francesc Dilmé de Banyoles, un cavall per 500; 617, Miquel Roura de Banyoles, un per 1040; 618, Joan Carles G. de M. Riera, un per 1200; 619, Vda. de Farrarons de C. Puig, un per 1000; 620, Joan Xabé de Banyoles, un per 1200; 621, Jaume Rustollet d'Esponellà, un per 800; 622, Baldiri Roura de Banyoles, un per 1200; 623, Josep Terradelles de Banyoles, un per 1000; 624, Amer Pujol de Puigpalter, dos per 720 i 720; 626, Josep Bustins de Mata, un per 1200; 627, Sadurní Busquets un mular per 700; 628, Tomàs Figueras, un matxo per 760; 629, Lluís Terradelles, un per 1200; 630 i 631, Josep Terradelles de Banyoles, dos per 800 i 800; 632, Joan Masós de Banyoles, un per 560; 633, Sebastià Congost de Vilert, una mula per 800; 634 i 635-36, Joan Colom de Banyoles, tres per 720-720 i 720; 637, Miquel Roura de Banyoles, un per 540; 638, Pere Quintana de Banyoles, un per 960; 639, Joan Frigolé, un per 1000; 640, Josep Dilmé de Banyoles, un matxo per 840 ptes.; 641, Joan Tarrats de Banyoles, un per 500; 642, Joan Tries de Banyoles, un per 800; 643, Joan Carles G.

de M. Riera, un per 1040; 644, Salvador Soler de Banyoles, un per 1000; 645 i 646, Baldiri Roura de Banyoles, dos per 840 i 1080; 647, Lluís Castanyer de Banyoles, un per 1000; 648, Josep Tarradellas de Banyoles, un per 1080; 649, Emili Candell de Puigpalté, un per 1200; 650, Francesc Verdager de Guémol, un per 1000; 651, Joaquim Farrarons de C. Puig, un per 1000; 652, Josep Castanyer de Banyoles, un per 650; 653, Anton Noguer de Banyoles, un per 1000; 654, Joan Masós de Banyoles, un per 800; 655, Joaquim Planella de Mieres, un per 680; 656, Ramon Port de Porqueres, un per 800; 657, Salvador Soler de Banyoles, un per 1040; 658, Josep Tarradellas de Banyoles, un per 1200; 659 i 660, Joan Quintana de Sta. Maria de Camós, dos per 1200; 661, Miquel Feliu de Figueroles, un per 1.200; 662, Jaume Salavedra de Puigpalter, un per 1000; 663 i 664, Josep Dilmé de Mas Riera, dos per 560 i 560; 665, Joan Xargay de Guemol un per 1.000; 666, Josep Dilmé Mas Riera, un per 320; 667 i 668, Jaume Salavedra de Puigpalter dos per 720 i 720; 669, Emili Canadell de Puigpalter un per 1200; 670, Martirià Badosa de Banyoles, un per 1.200.

Mutualitat segur eugues.—*Altes:* Pòlisses número 1, Josep Dilmé de Mas Riera assegura una euga per valor de 250 pessetes; 2, Pere Batlle de Mieres, una per 400; 3, Vicenç Rustollet de Centeny, una per 500; 4, Francesc Dilmé de Sant Vicens de Camós una per 500; 5, Miquel Comas de Banyoles, una per 500; 6, Joan Colom de Banyoles, una per 500; 7, Jaume Surroca de Banyoles, una per 250; 8, Pere Salavedra, una per 400; 9, Miquel Plana de Mieres, una per 250; 10, Josep Olivé de Vilert, una per 500; 11, Joan Avellana de Banyoles, una per 400; 12, Miquel Masós, una per 500; 13, Francesc Dilmé de Banyoles, una per 700; 14, Ramon Oliveras de Mas Riera, una per 700; 15, Pere Bramont de Bargonyà una per 500; 16, Jaume Salavedra de Puigpalté, una per 500; 17, Joan Joanmiquel de Vilafresser, una per 400; 18, Simón Duran de Banyoles, una per 500; 19, Joan Parella de Banyoles, una per 500; 20, Amer Pujol de Puigpalté, una per 800; 21, Joan Farrés de Vilert, una per 600; 22, Pere Nierga de Banyoles, una per 600; 23, Domenec Puigdemont de Banyoles, una per 400; 24, Joan Perich de Juyà, una per 500; 25, Pere Güell de Puigpalté, una per 700; 26, Marc Torrentà de Banyoles, una per 500; 27, Vicens Oriol de Puigpalté, una per 600; 28, Baldiri Juscafressa de Banyoles, una per 500; 29, Ventura Matamala de Mata, una per 600; 30, Ramon Roqué de Mata, una per 300; 31, Jacint Mir de Vilavenut, una per 700; 32, Joan Casademont de Juyà, una per 600; 33, Narcis Esteve de Juyà, una per 600; 34, Narcis Garriga de Juyà, una per 500; 35, Josep Vallmajor de Banyoles, una per 600; 36, Pere Masós de Vilavenut, una per 700; 37, Joan Masós de Banyoles, una per 650; 38, Joan Vilà de Vilademir, una

per 600; 39, Joan Genover de Vilademir, una per 700; 40, Josep Prat de Banyoles, una per 700; 41, Joan Girgas de Porqueres, una per 650; 42, Joan Coll de Banyoles, una per 500; 43, Salvador Company de Pujals de C. una per 300; 44, Josep Farrés de Vilavenut, una per 800; 45, Josep Farré de Mas-Usall, una per 500; 46, Josep Batxillí de Mas-Usall, una per 500; 47, Joan Bosch de Banyoles, una per 700; 48, Pere Coll G. de Banyoles, una per 600; 49, Vicens Falguera de Sors, una per 500; 50, Ramon Masdevall de Mata, una per 500; 51, Eliseo Noguer de Fontcuberta, una per 600; 52, Ferran Gussinyer de Mas-Usall, una per 800; 53, Pere Boix de Mata, una per 650; 54, Josep Saurina de Mas-Lió, una per 700; 55, Jaume Brugada de Porqueres, una per 700; 56, Joan Quintana de Banyoles, una per 500; 57, Miquel Mitjà de S. Esteve, una per 400; 58, Pere Giró d'Orfans, una per 600; 59, Andreu Artigas de Banyoles, una per 500; 60, Pere Coll Garganta de Banyoles, una per 600.

Mutualitat segur bous.—*Altes:* Pòlissa número 505, Joan Monjo de Borgonyà, assegura un vedell per valor de 355 pessetes; 506, Joan Monjo de Cors, un per 355; 507, Jaume Juncà de Banyoles, un per 375; 508, Pere Llaó de Mata, un per 435; 509 i 510, Jaume Serrats de Mata, dos per 350 i 350; 511, Josep Riera de Banyoles, un per 335; 512, Josep Xabé de Banyoles, un per 365; 513, Pere Comamala de Mata, un per 305; 514 i 515, Pere Llaó de Mata, dos per 340 i 340; 516 i 517, Jaume Tarrés de Vilavenut, dos bous per 500 i 500.

Mutualitat segur vaques.—*Altes:* Pòlissa número 64, Ramón Masdevall de Mata, assegura una vaca per valor de 500 ptes; 65, Pere Giró d'Orfans, una per 500; 66, 67 i 68, Ramón Giró d'Orfans tres per 500, 500 i 500; 69, Ventura Ramió de Guemol, una per 500 ptes.

Mutualitat segur porcs.— S'han assegurat 30 caps corresponents a la Central.

Indemnitzacions.—La pèrdua d'un cavall assegurat pel soci Pere Quintana d'aquesta, l'import del qual segons pòlissa núm. 598, estava assegurat per 900 pessetes.

La pèrdua d'un vedell assegurat pel soci Josep Xabé d'aquesta, l'import del qual, segons pòlissa núm. 512, estava assegurat per 365 pts. Se n'aprofitaren 60 i en quedaren per a repartir 305.

La pèrdua de tres eugues assegurades pel soci Josep Dilmé de M. Riera, Pere Planas de Mieres i Pere Coll d'aquesta, assegurades per un valor total de 1100 pts. segons pòlisses núms. 1, 9 i 48. Se n'aprofitaren 300 i quedaren per a repartir 800.

En la reunió d'obligacionistes, celebrada el dia de Sant Josep sortiren amortitzades les obligacions núms. 169, 185, 186, 194, 526 i 533.

— Fem avinent als socis comarcals que no han retirat llurs rebuts de l'any passat que passin

quant abans per les oficines d'aquest Sindicat per fer-los efectius.

— Tenim a disposició dels socis les tan acreditades patates «Sant Hilari».

— Recordem als socis que tenim l'assegurat «Arròs» Sublime, de qualitat immillorable i a reduït preu.

— Socis: Recordeu-vos que si voleu quedar ben servits amb les farinades a l'únic lloc que podeu anar és al Sindicat.

— Si voleu treure bon rendiment del blat sols podeu portar-lo a la farinera del Sindicat.

— Si teniu blat i altra gra per vendre passeu primer pel Sindicat a fer oferta.

El diumenge dia 26, en sortir de la Reunió General, seran com de costum posats a la venda en subhasta els fems de les nostres quadres.

— Aproximant-se la nova campanya per als segurs de pedregada fem avinent als socis que ja havem rebut les propostes per a la renovació de pòlisses d'enguany. Els advertim que no es deixin afalagar per condicions de propaganda enganyadores, que solen resultar sempre més cares.

— A la sortida de l'Hora Santa i en la Sala de Juntes de aquest Sindicat seran convidats tots els Socis assistents en aquella Hora amb un esplèndid *repiscot'labis* de dolços i vi bo.

— Durant aquesta llarga temporada que per causes involuntàries a aquesta redacció no ha sortit aquest BUTLLETÍ SINDICAL, no havem pogut donar coneixement als nostres volguts socis dels nous enllaços, naixements i defuncions que amb alguns familiars d'aquells s'han motivat.

— El fill de Miquel Vilà de can Puig va contraure matrimoni amb la senyoreta Jou d'aquesta ciutat.

Pere Rovira, fill del nostre conserje Joan, amb la Srta. Maria Llandric, germana del soci Pere, d'aquesta.

Llorenç Vilardell, fill de Miquel d'aquesta, amb la Srta. Llúcia Capell de Mata.

Francesc Figueras, fill de Martirià amb la senyoreta Anna Pi, també de Banyoles.

I la Srta. Francesca Prat filla de Francesc, soci, amb Francesc Callis de Banyoles.

Joan Casadevall, fill del soci Patllari d'aquesta

amb la Srta. Margarida Pararols, també de Banyoles.

A tots els contraents els desitgem tota mena de felicitats, i a l'ensems molts anys de bonança matrimonial.

— Felïçment s'han vist de nou pares de xamosos nens, els matrimonis següents:

Miquel Planas Camós de Banyoles, amb el naixement d'una simpàtica nena.

Pere Vilardell, fill de Miquel d'aquesta, d'un robust nen.

Pere Bonaventura, també d'aquesta, d'un formós nen.

Josep Ramió, d'aquesta, d'una bonica nena.

Així mateix Celestí Jou de Borgonyà, d'un rialler nen.

I per últim, els novells esposos, Pere Coll Xabé, mullerat amb Dolors Coll, fills dels socis Pere i Joan respectivament, són pares per primera vegada d'un simpàtic nen.

La nostra més cordial enhorabona a tots els afavorits amb tan gaia novetat, tot desitjant-los molts anys de vida per a llur benestar.

— Han passat per la pena de veure traspasar a millor vida als seus familiars, els afligits socis:

Pere Torrent, Jacint Nierga, de Banyoles i Miquel Comas, de Fontcuberta, de la mort de llurs respectius pares Francesc, Pere i Jaume.

Jaume Juncà, de la mort del seu fill Rosend.

Francesc Xabé, de la mort de la seva mare política Carme Fornells.

Pere Pla Bosch, de la mort de la seva muller Isabel Bosch Palou.

Joan Palmada de la mort de la seva muller Ramona Llorà, a Ripoll.

Martirià Freixas, de la mort de la seva muller Dolors Matamala.

Joan Marqués, de la mort de la seva muller.

Maties Torrentà, de la mort de la seva filla, esposa de Gaspar Casadevall.

També moriren els socis Silvestre Planells de Banyoles, Josep Figueras de Martís (Esponellà), i Anicet Salvans, de Cors.

A llurs famílies els trametem el nostre més sentit condol, mentre recomanem als bons socis d'aquest Sindicat que tinguin present en llurs oracions per l'etern descans, l'ànima dels finats.

Masó, imp. Ballsoteries, 29 — Girona

Hotel Restaurant de Marina

Plaça Palau, 10 -- BARCELONA

Es complau en comunicar a la seva distingida clientela que seguint el pla de reformes establert, ha inaugurat el servei de banys i aigua corrent en totes les habitacions, regint no obstant els

MATEIXOS PREUS

TINTORERIA DE
VÍCTOR MIRÓ

Es **TENYEIXEN** i es **RENTEN** tota classe de vestits en sec, tant de senyora com de cavaller a

PREUS ECONÓMICS

Carrer de Girona núm. 6

BANYOLES

**Fàbrica d'Anissats
i Vins del Priorat i País
de
Bernat Clinàs**

Sta. Maria, 5 i 7.--Banyoles

FÀBRICA D'ANISSATS, LICORS I VERMUTS

MAGATZEM DE VINS AMOROSOS

DE LES MÉS ACREDITADES COMARQUES

FRANCESC RALITA

Plaça Constitució, 41

BANYOLES (Girona)

GORRISTERIA DE JAUME GELI

Plaça Constitució, 1.-Mercadal, 1.--BANYOLES

**SEMPRE GRAN MODA EN BARRETS I GORRES
DE TOTES CLASSES**

Aquesta casa assabenta a la seva distingida clientela que ha traslladat el local de la **Barberia** a la Plaça Constitució, 1, i la **Gorristeria** al Carrer del Mercadal, 1.

**Vins i Anissats
de**

Vda. de Josep Malagelada

(Cal Andreu)

Carrer d'Abcurada, 4 - Banyoles

PAGESOS...!

No oblideu que

La SASTRERIA PALMADA

(LLORÁ)

és la preferida dels que saben
comptar

**VELLUTS, DRILS i
ESTAM de confiança**

Major, 11 i 21 — BANYOLES